

عنوان مقاله:

بررسی آزمایشگاهی جمع شدگی بتن خودتراکم حاوی متاکائولن و دوده سیلیس

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی بتن ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

جواد برنجیان - استادیار، رئیس موسسه آموزش عالی طبری بابل

محمد شکرچی زاده - دانشیار، رئیس انستیتو مصالح ساختمانی دانشگاه تهران

امید لطفی عمران - دانشجوی دکتری سازه

خلاصه مقاله:

بتن خودتراکم به دلیل خواص کارپذیری مطلوبی که دارد در اجرای بسیاری از سازه ها توصیه می شود. بتن ریزی در سازه های با تراکم بالا، میلگرد در اکثر مواقع با مشکلاتی در عملیات و بهره مواجه می شود به همین دلیل بتن خودتراکم گزینه مناسبی برای حل مشکل می باشد. به منظور تأمین خواص روانی و پایداری بتن خودتراکم معمولاً حجم مواد پودری نسبت به سایر انواع بتن بیشتر است و این موضوع اهمیت جمع شدگی در بتن خودتراکم را آشکار می سازد. در این تحقیق تأثیر استفاده از مقادیر مختلف متاکائولن و دوده سیلیس بر نتایج آزمایش جمع شدگی بتن خودتراکم مورد بررسی قرار گرفته است. بدین منظور متاکائولن و دوده سیلیس به ترتیب با مقادیر 10، 15، 20، 25، 30 و 5، 10، 15 درصد به صورت وزنی جایگزین سیمان شدند. نتایج حاکی از عملکرد بسیار متفاوت دوده سیلیس و متاکائولن بر جمع شدگی بتن خودتراکم در برداشت.

کلمات کلیدی:

بتن خودتراکم، جمع شدگی، متاکائولن، دوده سیلیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240828>

